

УДК 347.771

DOI <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2022.76.1.27>

ВИЗНАННЯ ПРАВ НА ВИНАХІД (КОРИСНУ МОДЕЛЬ) НЕДІЙСНИМИ: ОКРЕМІ ПРОЦЕСУАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ

Рапіта О.В.,

*Здобувачка кафедри інтелектуальної власності,
інформаційного та корпоративного права юридичного факультету
Львівського національного університету імені І. Франка
ORCID: <https://orcid.org/0009-0004-4264-4768>
intellviv@gmail.com*

Рапіта О.В. Визнання прав на винахід (корисну модель) недійсними: окремі процесуальні особливості.

Стаття присвячена правовому аналізу визнання недійсним прав на винахід, корисну модель. У статті проаналізовано особливості подання позову про визнання недійсним прав на винахід, корисну модель та інші процесуальні аспекти судового захисту. Встановлено, що на зміну інституту визнання патенту на винахід (корисну модель) недійсними прийшов інститут визнання прав на винахід (корисну модель) недійсними.

Доведено, що формулювання коректної матеріально-правової вимоги, зверненої до суду, є ключовим у визначенні перспективи захисту порушеного, невизнаного чи оспореного права і така вимога повинна відображати обраний позивачем спосіб захисту.

Обґрунтовано, що формулювання позивачем належного способу захисту повинно відповідати за своїм змістом праву, яке порушене.

Доведено, що застосування конструкції визнання прав на винахід (корисну модель) недійсними, а не визнання патенту недійсним, є більш вдалим в аспекті формулювання матеріально-правової вимоги, зверненої до суду, адже воно корелюється із тим, що власне виникнення таких прав є підставою для видачі і чинності патенту, і саме недійсність таких прав зумовлює і недійсність патенту, а не навпаки.

Встановлено, що нормативно-правове регулювання визнання прав на винахід (корисну модель) недійсними потребує вдосконалення. Обґрунтовано, що потребує вирішення питання подальшої долі патенту, який засвідчував права на винахід (корисну модель), які були визнані судом недійсними.

Встановлено, що визнання недійсним прав на винахід (корисну модель) має своїм наслідком і недійсність (нечинність) патенту, який такі права засвідчує, водночас, таке положення потребує закріплення на рівні закону задля усунення існуючої прогалини в регулюванні цих суспільних відносин.

Доведено, що вирішення питання внесення змін до Реєстру та Спеціальної інформаційної системи НОІВІ на підставі рішення суду, що набрало законної сили, є вагомим засобом протидії зловживання правами особами, які володіють патентом, що засвідчує права інтелектуальної власності, які визнані недійсними в судовому порядку.

Встановлено, що для запобігання зловживанню правами власником патенту позивач на етапі подання позовної заяви може ініціювати застосування судом заходів забезпечення позову у формі заборони передання будь-якій особі прав на винахід (корисну модель) та заборони НОІВ приймати рішення про внесення будь-яких змін до Державного реєстру патентів України стосовно такого винаходу (корисної моделі).

Обґрунтовано необхідність доповнення Закону України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі» нормами про те, що «визнання прав на винахід (корисну модель) недійсними повністю має наслідком недійсність патенту, який такі права засвідчує. Визнання прав на винахід (корисну модель) недійсними частково має наслідком недійсність патенту в частині, яка стосується пунктів формули, права на які були визнані недійсними. Такий патент зберігає свою чинність лише в межах

нового (вужчого) обсягу правової охорони. Рішення суду про визнання недійсними прав на винахід (корисну модель) повністю або частково, яке набрало законної сили, є підставою для внесення відповідних змін до Реєстру».

Ключові слова: винахід, корисна модель, патент, права інтелектуальної власності, недійсність прав, суд.

Rapita O.V. Recognizing the rights to an invention (utility model) as invalid: certain procedural features.

The article is dedicated to the legal analysis of the invalidation of the rights to an invention, a utility model. The article analyzes the procedure for filing a claim to invalidate the rights to an invention, a utility model, and other procedural features of judicial protection. It was established that the institute of invalidating invention patent (utility model) was replaced by the institute of invalidating invention rights (utility model).

It has been proven that the formulation of a correct material and legal claim addressed to the court is key in determining the prospect of protection of the violated, unrecognized or contested right, and such a claim should reflect the method of protection chosen by the plaintiff.

It is substantiated that the claimant's formulation of the appropriate method of protection must correspond to the content of the right that has been violated.

It has been proven that the application of the construction of invalidation of invention rights (utility model), rather than invalidation of a patent, is more successful in the aspect of formulating a substantive legal claim addressed to the court, because it is correlated with the fact that the actual occurrence of such rights is the basis for issuance and validity of the patent, and it is the invalidity of such rights that determines the invalidity of the patent, and not the other way around.

It has been established that the legal regulation of recognition of invention rights (utility model) as invalid needs to be improved. It is justified that the issue of the further fate of the patent, which certified the rights to an invention (utility model), which was declared invalid by the court, needs to be resolved.

It has been established that invalidating the rights to an invention (useful model) has as a consequence the invalidity (invalidity) of the patent that certifies such rights, at the same time, such a provision needs to be established at the level of law in order to eliminate the existing gap in the regulation of these social relations.

It has been proven that solving the issue of making changes to the Register and the Special Information System of NOIVI on the basis of a court decision that has entered into force is a powerful means of countering the abuse of rights by persons who own a patent certifying intellectual property rights that have been declared invalid in a court of law.

It was established that in order to prevent the abuse of rights by the patent owner, the plaintiff at the stage of filing a claim can initiate the application by the court of measures to ensure the claim in the form of a ban on the transfer of rights to an invention (utility model) to any person, and a ban on the NOIP to make a decision on making any changes to the State of the patent register of Ukraine regarding such invention (utility model).

The necessity of supplementing the Law of Ukraine "On Protection of Rights to Inventions and Utility Models" with regulations stating that "recognition of rights to an invention (utility model) as invalid completely results in the invalidity of the patent that certifies such rights is substantiated. Recognizing the rights to an invention (utility model) as invalid partially results in the invalidity of the patent in the part that concerns the clauses of the formula, the rights to which were declared invalid. Such a patent remains valid only within the new scope of legal protection. The court's decision to invalidate the rights to an invention (utility model) in whole or in part, which has entered into force, is the basis for making appropriate changes to the Register."

Keywords: invention, utility model, patent, intellectual property rights, invalidity of rights, court.

Актуальність. Реформування законодавства про інтелектуальну власність, яке мало місце у 2020 р. і розглядається як реформа патентного законодавства, зумовило внесення змін до нормативно-правових актів з питань правової охорони окремих об'єктів інтелектуальної власності. Зокрема, зазнали змін і способи захисту патентних прав.

На зміну інституту визнання патенту на винахід (корисну модель) недійсними прийшов інститут визнання прав на винахід (корисну модель) недійсними, що усунуло невідповідності між нормами

Закону України «Про охорону прав на винаходи (корисні моделі)» (далі – Закону) та ст.469 Цивільного кодексу України (далі – ЦК України), яка прямо передбачала можливість визнання недійсними саме прав інтелектуальної власності, а не охоронного документу – патенту.

Проте доцільність та виправданість таких змін перебувають у фокусі науковців у сфері інтелектуальної власності та є предметом наукових дискусій.

Визнання прав інтелектуальної власності на винахід, корисну модель недійсними також є інструментом боротьби з так званим «патентним тролінгом» (патентуванням загальноновідомих технічних рішень).

Актуальність обраної тематики дослідження зумовлена також прикладними проблемами, які виникають у правозастосуванні при коректному визначенні способу захисту порушених прав, а відтак – і формулюванні позовних вимог, звернених до суду; сплаті судового збору за кілька вимог немайнового характеру; визначенні відповідачів та третіх осіб у цій категорії справ тощо. Усі ці нагальні питання потребують вирішення задля забезпечення єдності судової практики та відпрацювання злагожденного механізму визнання прав на винахід (корисну модель) недійсними в судовому порядку.

Стан дослідження в літературі. Патентне право є сферою наукового інтересу провідних науковців у галузі інтелектуальної власності. Зокрема, питання правової охорони винаходів (корисних моделей) було предметом досліджень Боровика П. [1], Гарєєва Є. [2], Тарасенка Л. [3], Нижного А. [4], Кашинцевої О. [5], Яреми Г. [6], Карабаня В. [6] та інших. Водночас наукові дослідження саме визнання недійсними прав на винаходи (корисні моделі) практично не проводилися, та не мали самостійного наукового значення, відтак ця проблематика є актуальною для наукового аналізу.

Мета наукової статті. Метою цієї статті є правовий аналіз положень законодавства України та визначення процесуальних особливостей визнання прав на винаходи (корисні моделі) недійсними в судовому порядку, та пропонування шляхів усунення прогалин у правовому регулюванні задля вдосконалення національного законодавства у сфері патентного права.

Виклад основного матеріалу. Визнання прав на винахід (корисну модель) недійсними можливе в судовому або у позасудовому порядку. Підставами визнання недійсними прав на винахід (корисну модель) в судовому порядку є: невідповідність запатентованого винаходу (корисної моделі) умовам патентоздатності; наявність у формулі винаходу (корисної моделі) ознак, яких не було у поданій заявці; порушення процедури патентування винаходу (корисної моделі) в іноземних державах; державна реєстрація винаходу (корисної моделі) внаслідок подання заявки з порушенням прав інших осіб. Найбільш поширеною підставою визнання патенту недійсним є невідповідність винаходу (корисної моделі) умовам патентоздатності (зокрема, відсутність новизни). Цей факт може бути доведено в суді шляхом надання висновку судового експерта (щодо винаходу або корисної моделі) або висновку НОІВ про невідповідність корисної моделі умовам патентоздатності [7, с. 401].

Формулювання коректної матеріально-правової вимоги, зверненої до суду, є ключовим у визначенні перспективи захисту порушеного, невизнаного чи оспореного права. Така вимога повинна відображати обраний позивачем спосіб захисту, який потенційно буде застосовано судом. Окрім цього, коректність і чіткість заявлених до суду вимог грає роль при визначенні і розподілі судових витрат.

Судова практика із розгляду цивільних справ про визнання прав на винахід (корисну модель) недійсними лише набирає своїх обертів.

Окремі науковці наголошують, що формулювання вимоги про визнання недійсним патенту є більш коректним [6, с. 72], а перехід у сфері способів захисту прав інтелектуальної власності від «визнання недійсним патенту» до «визнання недійсними прав» є передчасним і потребує серйозного обґрунтування [4, с. 72].

У ЦК України застосовано термін «недійсність» щодо правочинів (ст. 16 ЦК України), цивільних станів (ст. ст. 34, 295 ЦК України), рішень чи актів (ст. ст. 258, 1301 ЦК України), прав інтелектуальної власності (ст. 469 ЦК України), цивільно-правового зобов'язання (ст. ст. 548, 562 ЦК України). Господарський кодекс України (далі – ГК України) також вживає термін «недійсність» щодо господарсько-правового зобов'язання (ч. 2 ст. 202 ГК України). Отже, застосування інституту недійсності можливе не лише щодо правочинів чи актів.

На нашу думку, формулювання належного способу захисту повинно відповідати за своїм змістом праву, яке порушене. Згідно із визначенням, викладеним у ст. 1 Закону патент (патент на винахід, патент на секретний винахід, патент на корисну модель, патент на секретну корисну модель) – охоронний документ, що засвідчує пріоритет, авторство і права на винахід (корисну модель). Із самого

визначення вбачається, що цей документ засвідчує (констатує факт наявності, підтверджує) права інтелектуальної власності чи пріоритет.

Свою чергою, видача патенту здійснюється Національним органом інтелектуальної власності (далі – НОІВ) у місячний строк після державної реєстрації винаходу, корисної моделі (ст. 25 Закону), а права, що випливають з державної реєстрації винаходу (корисної моделі), діють від дати, наступної за датою державної реєстрації винаходу (корисної моделі) (ст. 28 Закону). Отже, права є визначальними, первинними, і виникають та діють ще до моменту видачі патенту, який їх засвідчує.

Окрім цього, ч. 4 ст. 33 Закону передбачає, що права на винахід (корисну модель), визнані недійсними повністю або частково в судовому порядку, вважаються такими, що не набрали чинності, від дати публікації відомостей про державну реєстрацію винаходу (корисної моделі). Як вбачається із цього законодавчого положення, прив'язка моменту, з якого права інтелектуальної власності є недійсними, здійснюється до моменту їх виникнення – дати публікації відомостей про державну реєстрацію винаходу (корисної моделі), яка є аналогічною дати державної реєстрації, адже ці дії повинні проводитись одночасно. Отже, за правопідтверджуючого значення набуває уже не патент, а запис про державну реєстрацію прав.

Власне тому застосування конструкції визнання прав на винахід (корисну модель) недійсними, а не визнання патенту недійсним, є більш вдалим в аспекті формулювання матеріально-правової вимоги, зверненої до суду, адже воно корелюється із тим, що власне виникнення таких прав є підставою для видачі і чинності патенту, і саме недійсність таких прав зумовлює і недійсність патенту, а не навпаки.

Водночас, підстави для визнання недійсними прав на винахід (корисну модель) недійсними не зазнали змін у порівнянні із тими, які існували для визнання недійсним патенту на винахід (корисну модель). Це дає підстави вважати, що суттєвих відмінностей у процесі розгляду судових справ та процесі доказування не виникне. Змінилась лише назва способу судового захисту, а не докорінно сам механізм.

Водночас, нормативно-правове регулювання визнання прав на винахід (корисну модель) недійсними потребує вдосконалення.

Так, потребує вирішення питання подальшої долі патенту, який засвідчував права на винахід (корисну модель), які були визнані судом недійсними. А отже, виникає питання потреби формулювання додаткової матеріально-правової вимоги та сплати судового збору. Так, за кожну із вимог, звернених до суду, сплачується судовий збір. Зокрема, згідно із ч. 3 ст. 6 Закону України «Про судовий збір» у разі коли в позовній заяві об'єднано дві і більше вимог немайнового характеру, судовий збір сплачується за кожну вимогу немайнового характеру. На сьогодні, це питання Законом не врегульоване.

На нашу думку, визнання недійсним прав на винахід (корисну модель) має своїм наслідком і недійсність (нечинність) патенту, який такі права засвідчує. Водночас, таке положення потребує закріплення на рівні Закону задля усунення існуючої прогалини в регулюванні цих суспільних відносин.

Залишилось поза увагою законодавця також і питання суб'єкта, який зобов'язаний ініціювати внесення змін до Реєстру та Спеціальної інформаційної системи УКРНОІВІ (Українського національного офісу інтелектуальної власності та інновацій) щодо актуальної інформації про недійсність прав, які раніше були зареєстровані та суб'єкта ініціювання публікації відомостей у Бюлетені. Як вбачається із аналізу судової практики, такі вимоги ставляться додатково у позовній заяві, поряд із основною вимогою про визнання прав на винахід (корисну модель) недійсними та вимагають залучення НОІВ як співвідповідача у справі.

Так, Рішенням Печерського районного суду м. Києва від 31.08.2022 р. у Справі № 757/38873/18-ц задоволено позовні вимоги та (1) визнано повністю недійсними права інтелектуальної власності на корисну модель «Кондитерський виріб», засвідчені патентом України № 105140 від 10.03.2016 р. власником якого був відповідач; (2) та зобов'язано Державне підприємство «Український інститут інтелектуальної власності» внести до Державного реєстру патентів України на корисні моделі відомості про визнання недійсними прав інтелектуальної власності на корисну модель «Кондитерський виріб», засвідчених патентом України № 105140 від 10.03.2016 р. власником якого був відповідач та опублікувати відомості про це в офіційному бюлетені «Промислова власність» [8].

Як вбачається із позовних вимог та обставин справи, судовий збір у розмірі 2290,60 грн. був сплачений за кілька позовних вимог немайнового характеру.

Вирішення питання внесення змін до Реєстру та Спеціальної інформаційної системи НОІВІ на підставі рішення суду, що набрало законної сили, є вагомим засобом протидії зловживання правами особами, які володіють патентом, що засвідчує права інтелектуальної власності, які визнані недійсними в судовому порядку.

Більше того, задля запобігання зловживанню правами власником патенту на етапі подання позовної заяви (тобто до винесення рішення у справі) можливим є ініціювання застосування судом заходів забезпечення позову, наприклад, у формі заборони до винесення рішення у справі передання будь-якій особі прав на корисну модель, у поєднанні із заборобою НОІВ приймати рішення про внесення будь-яких змін до Державного реєстру патентів України стосовно такої корисної моделі та вносити відповідні зміни і здійснювати пов'язані з цим патентом публікації.

Задля того, аби учасники цивільних відносин, які мають намір укладення договорів (вчинення інших правочинів) щодо прав на винаходи (корисні моделі), могли в кожному окремому випадку з'ясувати чинність прав на винахід (корисну модель) та документів, що їх підтверджують, у контрагента, дані Реєстру та Спеціальної інформаційної системи УКРНОІВІ повинні бути актуальними.

Окрім цього, слід зауважити, що матеріально-правова вимога про визнання прав на винахід (корисну модель) недійсними частково потребує фаховості в аспекті її аргументації та формулювання. Це зумовлено тим, що визнання прав на винахід недійсними частково за своєю суттю є зміною обсягу прав, які визначаються опублікованою формулою. Часткове визнання недійсними прав на винахід є інститутом, покликаним вирішити завдання з усунення можливих прогалин при проведенні кваліфікаційної експертизи, коли не було враховано певні джерела інформації задля визначення винахідницького рівня чи новизни.

Зокрема, погоджуємось із позицією Боровика П., що у разі, якщо винахід не відповідає умовам патентоздатності, однак частина варіантів винаходу, описана в залежних пунктах формули та в описі, навіть з урахуванням раніше невідомих джерел, усе одно відповідають умовам патентоздатності, завдяки інституту часткового визнання прав на винахід недійсним не позбавить винахідника права на вказані варіанти винаходу [1, с. 54].

Згідно із ч. 4 ст. 33 Закону визнання прав на винахід (корисну модель) недійсними частково здійснюється шляхом виключення незалежних пунктів формули або виключення одного чи декількох незалежних пунктів формули та підпорядкованих таким незалежним пунктам залежних пунктів, або шляхом внесення змін до незалежного (незалежних) пункту (пунктів), за умови що таке виключення та (або) зміна призводять до зменшення обсягу правової охорони, що надається державною реєстрацією.

Відтак, матеріально-правова вимога, звернена до суду, повинна містити чітке формулювання того (тих) незалежного пункту (пунктів) формули та підпорядкованих їм залежних пунктів (за наявності і потреби), які повинні бути виключені із формули винаходу (корисної моделі), що зменшить обсяг правової охорони, а відтак, і обсяг прав щодо конкретної (вужчої за змістом) формули винаходу (корисної моделі). Зауважуємо, що у разі, якщо формула містить два чи більше незалежних пункти, виключення одного пункту є можливим, навіть якщо він містить залежні від нього пункти, відносно просто, адже залишається інший незалежний пункт (пункти) формули, в межах яких надаватиметься правова охорона.

Прикладом може бути патент на винахід з двома незалежними пунктами формули, виданий на речовину та спосіб її отримання. По суті такий патент засвідчує наявність виключних прав на два винаходи: один з них – речовина, визначена в незалежному пункті, інший – спосіб її отримання, визначений в іншому незалежному пункті. Чи буде відмова від одного незалежного пункту або визнання судом одного незалежного пункту недійсним частковою відмовою чи частковим визнанням прав на винахід недійсними? Керуючись чинним законодавством – так, це буде один з варіантів часткової відмови чи визнання прав на винахід недійсними [1, с. 55].

Водночас, визнання недійсним прав на винахід у разі наявності в описі лише одного незалежного пункту із кількома залежними пунктами також звужує обсяг правової охорони, однак, здебільшого, шляхом залишення тих варіантів комбінації незалежного пункту із тими залежними пунктами або окремих залежних пунктів, які відповідатимуть умовам надання правової охорони.

Відкритим залишається також питання подальшої долі патенту на такий винахід. Така ситуація в Законі не врегульована. Чи виникне в такому випадку потреба у виданні нового патенту? На нашу думку, можливим є збереження чинності патенту з врахуванням тих змін, які були внесені згідно із

рішенням суду, яке набрало законної сили із внесенням відповідних змін до Реєстру та публікацією про це відомостей у Бюлетені.

Відтак, зважаючи на вищенаведене, вважаємо, що ст. 33 Закону потребує доповнення її частиною 4, яку слід викласти у такій редакції:

«Визнання прав на винахід (корисну модель) недійсними повністю має наслідком недійсність патенту, який такі права засвідчує.

Визнання прав на винахід (корисну модель) недійсними частково має наслідком недійсність патенту в частині, яка стосується пунктів формули, права на які були визнані недійсними. Такий патент зберігає свою чинність лише в межах нового обсягу правової охорони.

Рішення суду про визнання недійсними прав на винахід (корисну модель) повністю або частково, яке набрало законної сили, є підставою для внесення відповідних змін до Реєстру.

Публікація в Бюлетені відомостей про визнання недійсними прав на винахід (корисну модель) повністю або частково здійснюється в порядку, визначеному НОІВ».

Таке положення підтвердить відсутність необхідності звернення до суду із додатковою вимогою про визнання недійсним патенту на винахід (корисну модель).

Водночас, вимога про зобов'язання НОІВ внести відповідні зміни до Реєстру та здійснити публікацію відповідних відомостей у Бюлетені, є окремою матеріально-правовою вимогою, зверненою через суд до НОІВ, за яку повинен бути сплачений судовий збір. Відтак, НОІВ у такій категорії справ набуває статусу співвідповідача.

Слід зауважити, що звернення до суду із вимогою про визнання прав на винахід (корисну модель) недійсними, поєднаною із вимогою про внесення відповідних змін до Реєстру та публікацію відомостей про недійсність прав інтелектуальної власності в Бюлетені, виключно до НОІВ як єдиного відповідача є некоректним та є самостійною підставою для відмови в задоволенні первісної (основної) вимоги, а відтак – і похідної вимоги, зважаючи на те, що належним відповідачем в такій категорії справ є особа, яка є суб'єктом прав на винахід (корисну модель).

Так, Постановою Київського апеляційного суду від 31.01.2022 р. у Справі № 757/21574/19-ц наголошено, що суд першої інстанції дійшов правильного висновку про те, що за позовною вимогою про визнання патенту недійсним має відповідати власник оспорюваного патенту, до якого вимог позивачем у цій справі не заявлено. Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України є неналежним відповідачем у цій справі за вимогою про визнання патенту недійсним, позовні вимоги до якого заявлені стосовно зобов'язання внести відомості до відповідного реєстру інформації, пов'язаної з недійсністю патенту [9].

Водночас, на нашу думку, звернення до суду з основною матеріально-правовою вимогою про визнання прав на винахід (корисну модель) недійсними без вимог про зобов'язання внесення змін до Реєстру та публікацію відомостей в Бюлетені, повинне здійснюватись до суб'єкта таких прав із залученням НОІВ як третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, адже прийняття рішення у цій справі може вплинути на права та обов'язки НОІВ.

Окрім цього, у разі задоволення позовних вимог про визнання прав на винахід (корисну модель) недійсними, виникає питання щодо оплати за публікацію відомостей про це в Бюлетені. Адже, за загальним правилом, за вчинення будь-яких дій НОІВ щодо заявки справляється збір. Водночас, законодавець не врегулює цього питання. Покладати ці витрати на відповідача при розподілі судових витрат, на нашу думку, не є коректним, адже такі витрати пов'язані не із розглядом справи судом, та не спрямовані на забезпечення ведення судового процесу, а радше виникають при виконанні судового рішення. Тому, на нашу думку, внесення відповідних змін до Реєстру та публікацію відомостей про недійсність прав на винахід (корисну модель) в Бюлетені слід розглядати як дії НОІВ, спрямовані на виконання рішення суду, за які не справляється плата (збір).

Висновки. Застосування конструкції визнання прав на винахід (корисну модель) недійсними, а не визнання недійсним патенту як документу, який засвідчує такі права, є більш вдалим в аспекті формулювання, адже воно корелює із тим, що власне виникнення прав на винахід (корисну модель) є підставою для видачі і чинності патенту, а відтак – є первинним. Визнання недійсним прав на винахід (корисну модель) має своїм наслідком і недійсність (нечинність) патенту, який такі права засвідчує, повністю або в частині, яка стосується тих пунктів незалежних чи залежних пунктів формули, права на які визнані недійсними. Такі положення потребують закріплення на рівні Закону задля усунення існуючої прогалини в регулюванні цих суспільних відносин. Внесення відповідних змін до Реєстру та публікація відомостей про недійсність прав на винахід (корисну модель) в

Бюлетені слід розглядати як дії НОІВ, спрямовані на виконання рішення суду, за які не справляється плата (збір).

Список використаних джерел:

1. Боровик П. Часткова відмова від прав та визнання прав на винахід недійсними частково. Теорія і практика інтелектуальної власності. 2020. № 5. С. 51–59.
2. Гарєєв Є.Ш. Правова охорона винаходів. Автореф. дис. Одеса. 2007. 20 с.
3. Тарасенко Л.Л. Реформа патентного законодавства (2020): основні новації щодо винаходів (корисних моделей). Вісник Львівського університету. Серія Юридична. 2021. № 73. С. 67–76.
4. Нижний А. Деякі питання вдосконалення судових способів захисту прав інтелектуальної власності на винаходи (корисні моделі). Теорія і практика інтелектуальної власності. 2018. № 5. С. 71–74.
5. Кашинцева О., Борко Ю. Патентна реформа у сфері медицини та фармації в Україні: аспекти примусового ліцензування. К. Інтерсервіс. 2018. 36 с.
6. Ярема А.Г., Карабань В.Я. Науково-практичний коментар до цивільного законодавства України. Севастополь. Інститут юрид. дослідж., 2004. Т. 2. 864 с.
7. Tarasenko L. Legislative Reforms on Patents, Utility Models and Industrial Designs in Ukraine. In: Competition and Intellectual Property Law in Ukraine. Berlin, Heidelberg: Springer Berlin Heidelberg, 2023. p. 373–414.
8. Рішення Печерського районного суду м. Києва від 31.08.2022 р. у Справі № 757/38873/18-ц. URL: <https://reestr.court.gov.ua/Review/106563948> (дата звернення 20.03.2023).
9. Постанова Київського апеляційного суду від 31.01.2022 р. у Справі № 757/21574/19-ц. URL: <https://reestr.court.gov.ua/Review/102900557> (дата звернення 20.03.2023).